El canareu Ivan Forcadell inaugura exposició a la galeria We Collect a Madrid amb una 'performance' que homenatja la seva àvia i on pretén «sobreestimular» l'espectador

Forcadell treballant al seu taller d'Alcanar. FIRMA: CEDIDA

«A més de dir-me ordinari, han copiat la meva obra»

LAURA JUAN
ALCANAR

Ivan Forcadell ja té nova exposició a la Galeria We Collect Club a Madrid. La seva obra, *Remedios Matamoros Fibla*, està inspirada en la seva àvia, dona pagesa i treballadora. En aquesta *performance* l'autor ha dit que vol «atabalar i sobreestimular l'espectador donant-li molta informació».

A més, ha explicat *al Diari* que «durant aquests deixaré el pinzell per a concentrar-me en l'exposició», que ja ha tingut una gran acollida des de la seva inauguració i que es podrà visitar fins el proper 31 d'octubre.

Trajectòria professional

En poc temps ha aconseguit més de 9.000 seguidors a les xarxes socials i s'ha convertit en un dels artistes que més venen al mercat de l'art. Ha exposat la seva obra a Andorra a la galeria Pilar Riberygua o a Foco Lisboa, entre d'altres. Ha participat a Swab Barcelona i l'han comissionat professionals com Jesús Martinell.

La seva clau per a l'èxit no està només en la seva manera de fer art, sinó també en la seva manera de comprendre la vida. Amb un llenguatge punyent afirma que ha venut quadres per molt més de 4.000 euros. «Es viu de la feina ben feta, deixa't estar d'hòsties». Tot i això, assegura que ha rebut diverses crítiques, l'han etiquetat d'ordinari i li han arribat a copiar la seva obra «Llavors ha segut el moment de canviar. No m'agrada fer sempre el mateix. Per a cada moment de la vida hi ha un sentiment que expressar», explica. Per això, «veure un artista que fa cinquanta anys que fa el mateix, em cansa perquè no han evolucionat», diu.

Però no tot el món qui compra una peça, entén la seva obra. «Hi ha qui compra un quadre per la seva estètica, d'altres el compren per especular i n'hi ha qui ho fa per no sentir-se sol, són molts de factors», assegura. Tampoc li agraden les crítiques sense fonament. «Carinyo, no embrutes si és una crítica en blanc», diu.

Instal·lació a la Fundació Lluís Coromina. FIRMA: CEDIDA

Té seguretat amb allò que diu i molt d'optimisme. Amb menys de dos anys ha estat protagonista a molts mitjans de comunicació (El País, El Periòdic d'Andorra, revistes com Metal Magazine o Harper's Bazaar, etc.).

Assegura que allò que el fa vendre és la seva sinceritat «Sóc carn de reality», afirma. Tot i que diu que fer la feina ben feta és garantia de felicitat. «Dedico més d'un 80% de la meva vida professional».

L'art de Forcadell

El seu taller té estris de tota mena; paletes, pintures, trossos de tela, llibres, i materials de diversos tipus que moltes vegades passen a formar part de la seva obra. Molts dels estris i materials que té els compra quan va de viatge. «Sóc un comprador empedreït. He arribat a gastar-me 3.000 euros en un dia», exclama.

Pot passar més de 15 hores al seu estudi pensant fins trobar allò que busca. «L'art a més d'un ofici, té un concepte que explores i una tècnica que requereix de les mans. Però les mans funcionen a través del cervell i si aquell dia el cervell no funciona no hi ha inspiració que valgui». I és que buscant l' inspiració, moltes vegades ha fet autèntiques bogeries. «He sortit de casa a les dos del matí en busca d'inspiració. I sempre trobo alguna cosa, perquè el món sempre està canviant», explica. «Tot allò que té forma i embruta serveix per fer art».

En poc temps ha venut quadres per més de 4.000 euros i ha exposat a galeries de prestigi

Properes exposicions

Tot i que la seva ment està posada en l'exposició de Madrid, Forcadell parla de les seves perspectives de futur. «La meva propera obra serà molt bèstia. Vull que l'espectador és quedi pensatiu i crec que donarà per parlar». Es tracta d'una obra molt arriscada a nivell conceptual.

Tot i que assegura que té algunes autores que pren com a referencia, les seves obres són úniques i de lo més peculiars. Cadascuna forma part d'una etapa mental i personal de l'autor.

Una manera d'explicar l'art que si més no, pot revolucionar-lo i fer-lo més visible i atractiu. «El meu art és un reflex del que sóc», afirma.